

RẠCH GIÁ

Nếu có lần người về qua Rạch Giá
Ghé giùm tôi dãy phố cũ sạm màu
Bước giùm tôi hè đá lở thấp cao
Dẫm lại nhịp bước xuân thời phiêu lãng ?

Có một thuở trời miền Nam rực nắng
Áo dài bay thổi gió suốt lòng trai
Tuổi đương thì hùng hực tưởng chừng say
Áo phanh ngực hứng đầy hương gió bạn

Nếu có lần người về qua Bến Càng
Tìm giùm tôi chiếc cầu đá vẹo xiêu
Ngồi giùm tôi góc quán nhỏ vắng thiu
Còn vết khắc tên người xưa bạc phận ?

Nếu có dịp người về qua một bận
Ghé giùm tôi ngôi trường cũ xanh rêu
Nhìn giùm tôi hàng khuyển điệp liêu xiêu
Có sót dấu chim bầy xưa, tứ tán ?

Thương quá đổi bóng mùa đi lãng đãng
Chút nắng vàng, chút khói nhẹ, chút sương bay
Chút gì say hong má đỏ hây hây
Nghe trong gió có chút gì lãng vãng

Ôi thương nhớ lúc năm cùng tháng tận
Lạnh xóm nghèo ngõ hẹp tối buồn hiu
Ngọn đèn treo không đủ ấm cơm chiều
Nghe áo mỏng nhắc chừng cơn bắc hện

Người có về xin cho tôi được nhắn
Cho gửi lời thương nhớ dẫu xa xôi
Góc đường quen phố thuộc, nửa môi cười
Và chút gió gợn tóc ai nhuộm nắng

Nếu người về lỡ ai tìm hỏi bạn
Cho gửi lời tạ lỗi dẫu muộn màng
Chén trà khuya, hơi thuốc dấm thâm ân
Và tay chúc rượu nồng đâu đã cạn

Người có nhắn, chắc chỉ toàn u ầu !
Bao nhiêu sông, ngàn con nước chìm sâu.
Có ai còn ngồi khóc dưới chân cầu
Đời đã muộn cho những lòng lạnh đận !